

VÄXJÖ PENSIONÄRERS BOWLINGKLUBB VPBK

ett kåseri om varför, när och hur den startades

Kägelspelet har uråldriga anor, vilket visas av egyptiska gravmålningar från faraonernas tid. I Sverige var det ett mäktigt populärt sällskapsnöje på, till exempel, Gustaf III:s tid. Vid 1900-talets början spelades kägel i krogmiljö på flera ställen i Växjö, liksom på utvårdshus såsom Evedal. I Amerika hade man nu kommit på att borra två eller tre hål i klotet – bowlingen var född. Till Sverige kom nyheten år 1909 och därmed blev ”kägelspelet”, bowlingen, en idrott, även om det dröjde ända till 1931 med ett första SM. Men atmosfären från krogarnas kägelspel förföljde tråkigt nog bowlingen ända in på 1980-talet.

Året 1938 började oroligt i Europa. Chamberlains skyttelresor till Tyskland gav visst hopp, som dock snart grusades genom Hitlers ultimatum beträffande Sudeterna, och snart nog genom Anschluss. Sverige rustade efter förmåga och det beslöts, att under hösten visa musklerna genom en stor manöver i södra landsdelen. Övningen skulle ledas av högste befälhavaren: Hans Majestät, Konung Gustaf V (inkognito nämnd ”Mr. G”, ibland respektlöst kallad VGurra).

Redan året innan hade byggandet av en idrottshall startats i Strandbjörket. Initiativtagare till detta bygge var främst tennisentusiasten och mecenaten, lektor Ture Fridlund. Det var också han, som grep tillfället i flykten: Att skicka en anhållan till konungen, att vid sitt besök söderut inviga den nya hallen. När så Hovet accepterat vidtog en kamp mot klockan att hinna få nybygget färdigt i tid.

Den 21 september 1938 förrättade Konungen den högtidliga invigningen. Eftersom han var en hängiven utövare av den vita sporten passade han också på att spela en tennismatch i detta idrottens nya centrum. De fyra bowling-banorna i källaren fick däremot inget besök... Tennis var en gentlemans sport, där vit tröja och välpressade, vita långbyxor och välkritade smärting-skor var ett måste. Bowling däremot var på den tiden av många sedd över axeln; något som man spelade i en atmosfär av tobaksrök, åvidö*- och pilsnerångor. *(Eau-de-Vie)

Idrottshallens bowlingbanor blev emellertid flitigt utnyttjade och det kom med tiden att bli hård konkurrens om speltid. Nyrekryteringen till de olika klubbarna och föreningarna måste tidvis begränsas. Det hindrade dock inte att nya klubbar startades, t.ex. av personer med gemensam profession, eller från samma bostadsområde. För att nämna några: Merkur (verksam inom handeln), Mekan (anställda inom ett visst företag), Växjö Norra (huvudsakligen bosatta i norra stadsdelen), Järnringen, Öster, Växjö KK, VAIS, Striken, m.fl. Hur åldersspridningen i klubbarna var vid starten 1938 vet vi inte, men troligen låg tyngdpunkten mellan 25 och 35 år. Spridningen ökade sedan allt efter som åren gick. Ungdomssektioner bildades inom de olika klubbarna och kanske talades det om pensionärs-avdelningar och seniorserier.

I slutet av 1960-talet byggde Växjö kommun ut kvarteret Ansgarius och med ingång från Västergatan gavs utrymme för en ny efterlängtd bowlinghall: Den första januari 1968 öppnade Smålands då största hall med 12 banor och med maskinell resning. Effekten för bowlingsporten blev en kraftig expansion, klubbarna växte och fler tillkom. 10 år senare fanns

13 klubbar med ca 600 licensierade spelare och därtill ungdomssektioner och talrika motionsspelare.

De 30-åringar, som börjat spela bowling i Idrottshallen vid starten 1938, närmade sig alltmer pensionsåldern. Fram mot 80-talet hade i stort sett alla klubbar pensionärer i sin medlemskår, om än inte så många i varje klubb. För flera var det svårt att få ihop slagkraftiga lag för de aktuella regionala respektive riksomfattande serierna för pensionärer. Lösningen på det problemet var att starta en bowlingklubb, öppen särskilt för pensionärer, dit äldre från övriga klubbar kunde söka sig.

År 1985, tisdagen den 2 april, efter träningstimmen i bowlinghallen, samlades 14 st av spelarna till beslut: Pensionärerna skulle bilda en bowlingklubb med namnet *Växjö Pensionärers Bowlingklubb, VP BK*. En interimsstyrelse om fyra man utsågs, nämligen eldsjälens Bruno Lindström, samt herrar Stellan Löwenadler, Karl Fransson och Gunnar Johansson. Vidare beslöts att de damer, som spelade i pensionärsserien, skulle tillfrågas om de ville bli medlemmar, samt att årsavgiften skulle vara 10:- kr. Noterades att sonderingar visat på intresse från ca 30 spelare att ansluta sig till den nya pensionärsklubben. Vid interimsstyrelsens konstituerande möte utsågs Bruno Lindström till ordförande, Karl Fransson till kassör och Stellan Löwenadler till sekreterare.

Den 16 april 1985 avhölls det första ordinarie årsmötet med Växjö Pensionärers Bowlingklubb, varvid Bruno Lindström valdes till den nya klubbens ordförande, en post som han kom att behålla seklet ut!

Och nu vet vi varför, när och hur vår klubb kom till!

Mars 2020 / SW

Bil.: De första medlemmarna!

